

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
terviktekst
01.01.2006
Hetkel kehtiv

Inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (täiendatud protokollidega nr 2, 3, 5 ja 8) ning selle lisaprotokollide nr 1, 4, 7, 9, 10 ja 11 ratifitseerimise seadus

Vastu võetud 13.03.1996
[RT II 1996, 11, 34](#)
jõustumine 11.04.1996

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine
15.06.2005

Avaldamine
[RT I 2005, 39, 308](#)

Jõustumine
01.01.2006

§ 1. Ratifitseerida inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon (edaspidi konventsioon), mis on koostatud 1950. aasta 4. novembril Roomas ja mida on täiendatud protokollidega nr. 2, 3, 5 ja 8 ning mis on alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail, tehes järgmise reservatsiooni:

[Teine lõige kehtetu - [RT I 2005, 39, 308](#) - jõust. 1. 01. 2006]

§ 2. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 1, mis on koostatud 1952. aasta 20. märtsil Pariisis ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail, tehes järgmise reservatsiooni:

Taasiseseisvunud Eesti on alustanud ulatuslikke majandus- ja sotsiaalreforme, mis hõlmavad Nõukogude Liidu anneksiooniperioodil natsionaliseeritud, konfiskeeritud, rekvireeritud, kollektiviseeritud või muul viisil ebaseaduslikult võõrandatud varade tagastamist või kompenseerimist endistele omanikele või nende pärijatele; kollektiivpõllumajanduse ümberkujundamist ja riikliku omandi erastamist. Vastavalt konventsiooni artiklile 64 deklareerib Eesti Vabariik, et protokoll nr. 1 artikli 1 sätteid ei laiene omandireformi seadustele, mis reguleerivad Nõukogude Liidu anneksiooni ajal natsionaliseeritud, konfiskeeritud, rekvireeritud, kollektiviseeritud või muul viisil ebaseaduslikult võõrandatud varade tagastamist või kompenseerimist, kollektiivpõllumajanduse ümberkujundamist ja riikliku omandi erastamist. Käesolev reservatsioon hõlmab omandireformi aluste seaduse (RT 1991, 21, 257; RT I 1994, 38, 617; 40, 653; 51, 859; 94, 1609), maareformiseaduse (RT 1991, 34, 426; RT I 1995, 10, 113), põllumajandusreformi seaduse (RT 1992, 10, 143; 36, 474; RT I 1994, 52, 880), erastamise seaduse (RT I 1993, 45, 639; 1994, 50, 846; 79, 1329; 83, 1448; 1995, 22, 327; 54, 881; 57, 979), eluruumide erastamise seaduse (RT I 1993, 23, 411; 1995, 44, 671; 57, 979; 1996, 2, 28), õigusvastaselt võõrandatud vara maksumuse määramise ja kompenseerimise seaduse (RT I 1993, 30, 509; 1994, 8, 106; 51, 859; 54, 905; 1995, 29, 357) ja ühistatud vara maksumuse määramise seaduse (RT I 1993, 7, 104) käesoleva seaduse jõustumise hetkel kehtivat redaktsiooni.

§ 3. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 4, mis on koostatud 1963. aasta 16. septembril Strasbourg'is ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail.

§ 4. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 7, mis on koostatud 1984. aasta 22. novembril Strasbourg'is ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail.

§ 5. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 9, mis on koostatud 1990. aasta 6. novembril Roomas ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail.

§ 6. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 10, mis on koostatud 1992. aasta 25. märtsil Strasbourg'is ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1993. aasta 14. mail.

§ 7. Ratifitseerida konventsiooni lisaprotokoll nr. 11, mis on koostatud 1994. aasta 11. mail Strasbourg'is ja alla kirjutatud Eesti Vabariigi poolt 1994. aasta 11. mail.

§ 8. Teha vastavalt konventsiooni artiklile 25 deklaratsioon, kus tunnistatakse ratifitseerimiskirja deponeerimisest arvates kolmeks aastaks Euroopa Inimõiguste Komisjoni pädevust võtta vastu Euroopa Nõukogu peasekretärile adresseeritud petitsioone igalt isikult, valitsusväliselt organisatsioonilt ja isikute grupilt, kes väidavad, et Eesti Vabariik rikub nende õigusi, mis on sätestatud konventsioonis, samuti selle lisaprotokoll nr. 4 artiklites 1 kuni 4 ja lisaprotokoll nr. 7 artiklites 1 kuni 5.

§ 9. Teha vastavalt konventsiooni artiklile 46 deklaratsioon, kus tunnistatakse ratifitseerimiskirja deponeerimisest arvates kolmeks aastaks Kõrgete Lepinguosaliste vastastikku tunnustatud tingimustel *ipso facto* ja ilma sellekohase eraldi kokkuleppeta Euroopa Inimõiguste Kohtu pädevust kõigis konventsiooni, samuti selle lisaprotokoll nr. 4 artiklite 1 kuni 4 ja lisaprotokoll nr. 7 artiklite 1 kuni 5 tõlgendamisel ja kohaldamisel.